

Nr. 96.

W ŚRODĘ DNIA 29 LISTOPADA 1809.

Oktawę przybycia walecznych woysk Polskich na prawy brzeg Wisły, miasto Podgorze przy Krakowie w dawney Galicyi leżące, w Niedzielę dnia 19 Listopada przy wystrzałach z moździerzy i ręczney broni obchodziło uroczystie.

Wieczorem było miasto illuminowane, w wielu domach okazały się w transparentach O ty Francuskie, cyfra Wielkiego Napoleona, i O ty Polskie z wierszami. Najpiękniejszy widok czyniła triumfalna brama na moście składająca się z trzech Arkad 19 łokci wysokich, a 10 łokci szerokich, z pobocznymi kolumnami na moście Wisły 600 lampami oświetlona, z transparentami dużemi w górę na każdej Arkadzie wiszącemi; na pierwszej od Podgorza Arkadzie po jednej stronie był Orzeł Francuzki z napisem:

Jak tylko zaiskrzyłeś z prawey Wisły brzegu,
Zaraz Polak poczuł swoje szczęście w biegu;
Bo ten upadły naród dziś przez Ciebie dzwigniony,
Który trzydzieści ośm lat już był zagubiony.

Po drugiej stronie laurami ozdobiona Wielkiego Napoleona cyfra N. u dołu z napisem:

Wielki Mężu! Polacy zawsze Cię wielbili,
A za twoją pomocą już teraz ożyli. |

Na drugiej Arkadzie w transparentie widzieć się dał z jednej strony Orzeł Polski z napisem u dołu:

Szczęściem jakimśi czy cudem,
Witasz się z dawnym twym ludem.

Po drugiej stronie tegoż samego transparentu dwa geniusze, trzymające cyfrę N. K. o. la Saskiego Fryderyka, &c. z napisem u dołu:
Był to naród szczęśliwy pod opieką Salsow;
I teraz się już zbliża do podobnych czasow.

Na trzeciej Arkadzie była złota cyfra laurami ozdobiona J. O. K. s. J. o. s. e. f. a. P. o. n. i. a. t. o. w. s. k. i. e. g. o, Naczelnika woysk Polskich z napisem u dołu:

Waleczny Rycerzu, Xiąże Poniatowski,
Zbijeś churwę najeźdźców, pozbyjesz się troski,
Zdobywszy brzegi Wisły, bronieś Pilicę;
Przyszedłeś oswobodzić, nasze okolice.

Z drugiej strony tenże sam transparent okazywał przyiemną okolicę gór Krasińskich na tychże wyniosła Mogilę Krakusa.

Obok miasto Podgorze i most na Wiśle, przez który przeszedłszy granadyer Polski, zdobył Ulana przy moście stojącego, pytając

się: " Co to za okolice? „, z ust Ułana wycho-
dzą te słowa " i to nasza ziemia. Opodal
dwóch Granadyerów swe karabiny stawiają-
cych, mówili do siebie: " tu sobie spoczenie-
my po naszych trudach. „

W wieczor o dziewiątej godzinie dał W.
Lebowski, Kommissarz sekeyi Podgorskiej,
kolacyą, na której W. Józef Hr. Wodziecki,
radca administracyi, i W. Gorzkowski, Puł-
kownik i Kommandant Podgorza i wiele innych
osób tak wojskowych, iako i cywilnych zmagi-
dowało się. Do Prezydenta zaś miasta Pod-
gorza W. Komarnickiego zeszło się wiele osób
tak wojskowych, iako też cywilnych z Kra-
kowa i z okolic z powinszowaniem, że wita
swoich rodaków, z którymi nasyprzjemniey
ten wieczor zakończony został.

Na drugi dzień gdy J. O. Xę Poniatow-
ski, Naczelnik wojsk Polskich wieczorem z
Wieliczki powracał, przygotowana dla
niego brama tryumfalna z tą samą okaza-
łością, iak i w dniu pierwszym była rzeźbicie
lampami oświecona, na której Arkadach też
same transparenty z napisami widzieć się da-
ły.

Z Kielc d. 22. Listopada.

D. 16 Obywatele powiatu Kieleckiego,
złożyli się z JW. Biskupem Kieleckim, w
kościółie inteyszym katedralnym odprawione
zostało żałobne nabożeństwo za ś. p. JW. Igna-
cego Potockiego, W. marszałka Litewskiego;
kiedy bowiem prawie cały naród ubolewa nad
śratą tak wielkiego męża, obywatele inteysi-
szeli w tym akcie religii uczcić pamięć
tak zasłużonego w oyczynie obywatela.
Wszystkie władze rządowe tak cywilne i-
ako i wojskowe zgromadziły się do kościoła.
Mszą wielką celebrował pontyficaliter JW. Bi-
skup, w czasie której miał kazanie przybyły

na przeszłej niedzieli uroczystość W. JX.
Hieronim, Juszyński, Pleban Zgórski, dowo-
dził, iak w obrządku religijnym część cnoty
obywatelskie było Pogan nawet zwyczajem,
a chrześc. an jest powinnością. Przytąpił potem
do wystowienia pamięci tego męża i dowo-
dził, iż cnoty Jego nie tylko uwielbiać, ale i
naśladować należy; mówił o dwóch Jego ulubio-
nych pasłych cnoty i miłości oyczyny.
W prywatnym życiu wspominał domowe cno-
ty, iak na łonie miłey, bo skromney osobno-
ści oddał się naukom i przyjaźni, i kosztował
wielkiego szczęścia, bo spokojności, której
żli nie mają w publicznym, n. mienil o rząd-
kich i prawdziwie Bobatyrskich czynach Jego;
a wystawiając go iako wzor gorliwości oby-
watelskiej, zakończył pięknym upomnieniem
się u współczesnych i nayspóźniejszy potom-
ności o sławę, iako nagrodę cnot i zasług
Jego.

W niedzielę to jest d. 19 odprawiło się
uroczyste otwarcie sądow pokoio. O godzi-
nie 10 zgromadziły się do kancelaryi admini-
stracyyney wszystkie władze cywilne i wojs-
kowe, i JW. Biskup Kielecki na czele kano-
ników i duchowieństwa. Wprowadzeni zostali
przez JW. Krzemia Bystrzonowskiego,
Wiceprezesa do izby administracyyney JW. W.
Sędziowie Michał Strasz, Maciej Sołtyk i
Kanty Hrabia Lubieniecki. Skoro miejsc
swoie zajęli JW. Dobiecki, Prezes admini-
stracyi, kawaler orderow Polskich zabrał głos
w poważney i piękney mowie swojej wy-
szczególnił wszystkie pożytki wynikające z
tey magistratury, że w odrodzającej się oyczy-
źnie nie tylko, że mamy pokoy w kraju, ale
go mieć możemy w domach i familiach. Wy-
stawił on tey magistraturze wartość iey urzę-
dowania w doskonałym obrazie, odmalował
tudy sprawcow pokoio, zabiegające ich do

prze obywatelskich, wezwał do wykonania przepisanej przylegi. Po której wykonanej JW. Strasz, znany z poselstwa najsejmy i rozmaitych obywatelskich w wojewodstwie urzędów, zabrał głos i w wyborney mowie przykładami historyi oyczystej dowiódł potrzeby i niedoskonałości rozmaitych magistratur sądowniczych w oyczyźnie naszej. Ze sądy polubowne były obrasem dalszych sądów pokoju dał poznać, iż się nie lękają najwłaściwszych prac i najtrudniejszy obowiązków, bo cnotą miłości oyczyny zagrzani szczerze mające prywatne obywatelów dobro z zgody i jedności pochodzące. Wiedzą, iż będąc autorami partykularnego pokoju, będą oraz i sprawcami szczęścia kraju, a tak zapewniwszy wszystkich, iż zechcą odpowiedzieć powołaniu i przylętem obowiązkowi z rozrzewnieniem prosił o błogosławieństwo JW. Biskupa zaczętem pracom tej prawdziwie obywatelskiej magistratury. Po czym w zwykłej paradzie szli wszyscy do katedralnego kościoła poprzedzani przez cechy z rozwiniętymi chorągwiami i inną asystencyą. Zaczęła się więc Msza w obrządku Biskupim, w której W. JX. Hieronim Juzzyński miał kazanie wystawiające obowiązki hiron i powinności Sędziów, które kazanie, ze za usilnem naleganien obywateli druziem później ogłoszonym będzie, tu się opuszcza. Po skończonem nabożeństwie zaprosił JW. Biskup całe obywatelstwo i wojskowych na obiad, który na sto osob danym był na wielkiej sali pałacowej, i późno w noc aslambami w pokojach Biskupich danami skończyła się ta uroczystość.

Z Paryża d. 9. Listopada.

Przez Metz przechodzić będzie w przecięgu 4 tygodni 80,000 wojska powracającego z Austrii.

Z Marsylii piszą, że dwa okręty, które się tam niedawno spaliły, należały do wyszłego z Tulonu konwoju, który był do Barcelony przeznaczony. Ponieważ część tego konwoju napadniona była od nieprzyjaciela, zatem wysadzono prochem powyższe dwa okręty, aby się Anglikom w ręce nie dostały.

Marszałek Oudinot, który otrzyma w Hiszpanii dowództwo, oczekiwany tu jest w krotce. Xę Abrantu przybędzie tu za dni kilka. Wczoray przybyły dwa regimenta nowozaciągnę gwardyi Cesarskiej, które przeciągnęły przez Paryż i dla piękney swej postawy powszechnie były dziwione.

Najjaśnieysy Cesarstwo przeniosą się d. 16 b. m. na mieszkanie do Paryża.

Zapewniali, że Najjaśnieysy Król i Królowa Neapolitańska przybędą w ciągu tego miesiąca do Paryża.

Król Saski przyedzie w ten piątek prosto do Fontainebleau. Jeden surzędnikow koronnych wyjechał na przeciw niemu do Meaux.

Piszą z Fontainebleau, iż Szwedzki ambasador, Hrabia Effen, miał kilka naradzeń z ministrem do spraw zagranicznych, i zdaie się, że między obiema mocarstwami traktat pokoju zawarty zostanie.

Z Dijon piszą pod d. 1 Listopada, iż należący do szrai Szillowskiej ludzie, prowadzeni teraz są przez żandarmow z jednego do drugiego więzienia, i aż przez 18tą dywizyą doprowadzonemi do galerow zostaną, na które są skazanemi. Jest ich 325 i wszyscy są młodzi.

Xę Essingen (Massena) jest tu oczekiwany.

Z Rzymu przybyła tu deputacya dla złożenia Cesarzowi hołdu w imieniu mieszkańców tego miasta.

Jutro przybędzie Król Westfalski do Fontainebleau.

Xrę Arcykancierz powrócił z Fontainebleau do Paryża.

Zapewniała, że kommissya instytutu narodowego, która miała zlecenie rostrzegać dzieła, ubiegających się o nagrodę, proponowała w swem raporcie, aby nagroda wyznaczona za tragedję P. Ronouard, autorowi tragedji *Templaryusze*, a nagroda za historyczne dzieło zmarłemu Rhallieres, autorowi historyi Polskiej przyznane zostały. O piśmie P. Willers względem reformy Lutra, uczyniono chwalebna wzmiankę.

Dzisiejszy Monitor zawiera następującą wojskową umowę, zawartą na mocy 12go artykułu traktatu Wiedeńskiego.

Art. 1. Gdy pierwsze ustąpienie wojska, to jest z Morawii, w 14 dni po wymianie stwierdzeń nastąpić ma, przeto prowincya ta będzie d. 4 Listopada zupełnie od wojsk Francuzkich opuszczona.

— 2. — 4. Bryński i Znaimski cyrkuł będą d. 2 Listopada, wraz z budynkami wojskowymi w Brynie i Znaimie oddane. — 5. — W czasie pierwszych miesięcy po oddaniu załoga w Brynie nie ma przewyższać bataliona piechoty i 100 konnicy, a w Znaim batalionu piechoty, co jest niemal zwyczajną ich pod czas pokoju załogą. — 6. Ponieważ drugie ustąpienie, to jest z Węgier, Wiednia i jego okolic, iako też z tych części Galicyi, które przy Austrii zostaną, w miastach po wymianie stwierdzeń nastąpić musi, zatem wojska Francuzkie i sprzymierzone opuszczą miasta i okolice Węgierskie i staną na linii demarkacyney, która jest w artykule 8 oznaczona.

— 7. Jak skoro warunki traktatu względem zapłaty umowionych summ dopełnione zo-

staną i te summy w gotowych pieniądzach lub wexlach zapłacone będą, tedy klucze od miasta Wiednia przez terazniejszego rządę oddane zostaną officerowi, którego Najas. Cesarz Austriacki wyznaczy.

— 8. D. 20 Listopada ma być Wiedeń i jego okolice, to jest ta część cyrkulu *Unter-Wiener-Wald* na wschodzie pierwzey linii demarkacyney, zupełnie przez wojska Francuzkie opuszczony. Linia ta idzie od Tulu przez Stosdorf aż do Badenu i Ebenfurtu. W mieście Baden nie ma stać żadne wojsko, tylko straż z obu stron, dla utrzymania porządku w łazienkach, których chorzy obu wojsk używać będą mogli.

— 9. Ażeby cyrkuł *Untersmain-Hartsberg* do niższej Austrii należał i dopiero d. 20 Grudnia ma być opuszczony, zatem straż wojska Francuzkiego zaymą aż do tego czasu linia, która ciągnąc się będzie wzdłuż gościńca Znaimskiego i Stokeran aż do granie Morawii. Rozumie się, iż żadne wojska Austriackie nie mogą wniknąć do 20 Grudnia do żadney części kraju w rzezonęy linii leżącego. Na gościńcu Znaimskim pozwolony jest wszelki przewóz i przejazd, wyższy potrzeb wojskowych i artyleryi.

— 10. Tegoż dnia, 20 Grudnia ma być ta część Galicyi, która się przy Austrii została zupełnie od wojsk Polskich i Rosyjskich opuszczona. Dla uskutecznienia tego artykułu, ma być niniejsza umowa przez officerów sztabu Francuzkiego i Austriackiego wojska, Rosyjskiemu i Polskiemu wojsku posłana.

— 11. Gdy trzecie ustąpienie, to jest z niższej Austrii, nastąpić musi we 2 miesiące po stwierdzeniu traktatu, przeto powiaty tej prowincyi mają być d. 20 Grudnia opuszczone. Przy tem i innych ustąpieniach, opu-

strzeżone przez woyska Francuzkie miejsca nie mają być przez woyska Austriackie przedziew jak we 24 godzin po odejściu Francuzów zajęte, i w pierwszych 14 dniach po ustąpieniu z niemieckiej Austrii nie ma być znaczny korpus woyska w okolicach St. Pölten postawiony.

— 12. Gdy czwarte i ostatnie ustąpienie, to jest z reszty prowincyi i powiatów pozostałych przy Austrii nastąpić musi w półtrzecia miesiąca po wymianie zatwierdzeń traktatu, przeto rzeczone prowincye i powiaty mają być d. 4 Stycznia 1810 zupełnie przez woyska Francuzkie opuszczone.

— 13. Dowodzey Rosyjskiego i Austriackiego woyska wyznaczają kommissarzy do wykonania niniejszej umowy; kommissarze ci umowią się względem tymczasowej granicy ustąpionych Rosyi 400,000 dusz w wschodniej Galicyi, poki dwory Rosyjski i Austriacki nie porozumią się między sobą ostatecznie względem granic.

— 14. — 18. D. 14 Listopada Fluma i Węgierskie nadbrzeża oddane zostaną woyskom Francuzkim. Reszta nadbrzeża, iako też część ustąpionej Kracacji oddane będą przez woyska Austriackie w tym sposobie, że woyska Francuzkie złączą je w każdym miejscu. D. 28 Listopada osadzą woyska Francuzkie Karlstadt. Wyspy nadbrzeża będą także w oznaczonym czasie zajęte. Wszelkie magazyny, artylerya i rzeczy do marynarki należące, iako też wszelka własność Cesarza Austriackiego i osob prywatnych, która przed opuszczeniem nie mogła być wywieziona lub sprzedana, pozostanie pod dozorem kommissarzy Austriackich, równie jak będące jeszcze w Austrii lazarety zostawac będą pod dozorem kommissarzy Francuzkich.

— 19. Wszelkie magazyny żywności, artyleryi i innych rzeczy, które w czasie ustąpienia nie mogły być wywiezione lub sprzedane, zostaną własnością Francuzką pod dozorem kommissarzy Francuzkich. Toż samo rozumie się o magazynach soli i tytoniu, których zakup warowała sobie Austriya. — W Wiedniu d. 26 Października 1809.

(Podp.)
Generał dywizyi
Dumas,

Baron Strauch
C. K. F. M. P.
Mayer de Heldefeld,
F. M. P.

Zatwierdzone od nas niżej podpisanych pełnomocników.

Xiążę Neufszatelski i Hrabia Wrba.
Wagramski Alexander.

— D. 10. — Król Westfalski przybył już do Fontainebleau, gdzie stanie także jutro Król Saski.

W ciele Iprawodawczem przysydlować na przyszłość będzie, iak zapewniają, wielki urzędnik państwa. Przecznaczą do tego Xcia Arcykanclerza.

Marszałek Macdonald, Xię Tarentu, dowodzi w nieprzytomności Wicekróla wojskiem Włoskim.

Wexoray przybył tu nasz poseł z Stuttgardu, P. Durand.

D. 17 b. m. znaydlować się będzie J. C. K. Mość w Cesarzkiej akademii muzyki na pierwszej reprezentacji Fernand Cortes, operze, która ma przeyść w przeychu wszystkich do tych czas granic. Wszystkie konie sztucznego jerdka będą się tam znaydlować.

D. 2 Grudnia w kościele Panny Maryi odprawi się świetna uroczystość. Stawiają już tam tron i kilka innych tronów dla obecnych tu Monarchów. Przeszło 20 Kardynałów znaydlować się będzie na tym obrzędzie.

Przedsięwzięte teraz są naydzielaieysze środki do podbicia Hiszpanii. Każde prowincya mieć będzie na przyszłość jenerałego kapitana z wielką władzą.

Zdaie się być rzeczą pewną, iż Nayiaśnieyszy Cesarstwo przeniesą się między 15 i 16 na mieszkanie do Paryża.

Przed kilku dniami wybuchnął w ledney z kuchen w Fontainebleau ogień, ale w krótcie ugaszony został.

Onegdaj udał się Cesarz znownu o godzinie 11 na polowanie i dopiero w wieczor powrócił.

Zapewniali, iż Amerykańska fregata Konfytueya po uporczywey walce zabrała jedną Angielską fregatę i do Chesapeak przyprowadziła.

Od naszego poselstwa z Konstantynopola przybył tu P. Boas gońcem.

Pisma nasze przywiodzą z gazet Angielskich: Po długim tylko oporze zezwoliła Austria na odstąpienie Spalatro, którego Cesarz Napoleon znając jego ważność tem uporczywiey sądał. W jego ręku będzie to miejsce ważnem portem i warsztatem, gdyż w poblikości anayduie się podostatkim drzewa. Przez posiadanie Spalatro i Korfa staie się Napoleon samowładnym panem morza Adryatyckiego.

Pisma tuteysze donoszą z Wiednia: "Cesarz Austriacki mianował Arcey Xcia Rainiera rzadcą Wiednia. Xzę Jan Lichtenstein powrócił do woyska, a Hrabia Bubna objął znownu dosor nad stadami koni Cesarzkich. „

Szambelan Bondy i audytor rady stanu, P. Laborde mianowanemi są referendarzami.

W Medyolanie Hrabia Vaesari iako minister wewnętrzny, i P. Strigelli iako sekretarz wykonali przed wyznaczonym do tego pełnomocnikiem Xciem Lody przybiegę wierności.

Mowią, iż Cesarz przedsięweź nie na przyszłą wiosnę podróż do Rzymu i Neapolu.

Z Amsterdamu d. 14. Listopada.

Amerykański okręt, który Francuzki kutter Hebe przyprowadził przed kilku dniami do Texlu, uwolniony został po przetrząśnięciu.

Nayiaśnieyszy Król powroci w tym tygodniu do stolicy.

Ciało prawodawcze zgromadzi się jutro. Mowią o nowym podatku, czyli o nowym skarbowym środku, dla zastąpienia wydatków, które w targnienie Anglików zrządziło. Papiery nasze spadły cokolwiek z tego powodu.

Pracują teraz nad urządzeniem korpusu gwardyi Królewskiej. Wszystkie jego członki muszą być rodowitemi Hollendrami i zamieszkałymi w królestwie. Liczba ich wyniesie około 1000, ponieważ z każdych 2000 mieszkańców musi być jeden gwardyak dostawiony.

Z Montpellier d. 4. Listopada.

Z Tulonu wypływały były 3 liniowe okręty i 2 fregaty pod Kontraadmiralem Baudin, dla odprowadzenia konwoju do Barcelony. W drodze natrafiła ta mała eskadra na 16 Angielskich liniowych okrętów, pomiędzy którymi znaydowało się 5 trzech pokładowych. Liniowy okręt Lew o 80 działach cofnął się przed tą przemagającą siłą do portu Cette. Okręty Robust i Botée schroniły się pod brzegi i biły się nazajutrz naywaleczniej z całą Angielską flotą. Widząc Kontraadmiral Baudin, iż nie było podobieństwa, żeby te okręty mogły być z piasku sepechnięte, na którym uwięzły, kazał pozdeymować z nich wszystkie działa, maszty, liny i inne rzeczy, potem je zapalić, aby się Anglikom niedostały w ręce. On sam

był z lodu ostatni, który się opuszczał. Fregaty obie zawinęły do Marfilly, a cały konwoj przybył szczęśliwie do portu Roses. Kilka-
naście okrętów Angielskich bardzo uszkodzo-
nych zostało.

Z Bruxelli d. 12. Listopada.

Położoną tu jest wojskowa komis-
ya, dla sądenia wielu osób, które są obwinio-
ne o werbunek dla Anglików.

Cała flotylla Bułgarska przybyła teraz do
Antwerpii i innych okolic Skaldy, i wkrótce
oczekiwac należy ważnych działań. Nad brze-
gami Skaldy ma być wiele twierdz założo-
nych.

Z Madrytu d. 22. Października.

Jenerał St. Cyr pobił w Katalonii wojsko
Jenerała Blake, które 25,000 ludzi liczyło.
Blake stracił przeszło trzecią część ludzi w za-
bitych, ranionych i poymanych. Jego bagaże,
jego artylerya i ammunicya dostały się w ręce
Francuzom. Chłopi powrócili do swych do-
mów. Jeńcy będą do Francyi odprowadzo-
ni.

Powszechnie mówi, że Cesarz wkrót-
ce do Hiszpanii przybędzie. Wszędzie czy-
nia przygotowania do przyjęcia zwycięs-
cy nad Dunajem, który wkrótce także będzie
zwycięzcą nad Tagiem i Gwadalquivir. Za-
pewniają, że Król wyznaczył już deputacyę,
która wyjedzie na przeciw wysokiemu jego
Bratu aż na granice państwa.

Mówią, że Jenerał Bonnet odniósł waż-
ne korzyści nad szczątkami rokoszanów, któ-
rzy pod rozkazami niejakiego Marquesillo plu-
drowali okolice Bilbao i St. Ander.

Przez wyrok Królewski aniesione jest
schronienie w kościołach dla przestępców ja-
kiego bądź gatunku. Każdy zbrodniarz, któ-
ry do kościoła ucieknie, będzie schwytany.

Gazeta Madrycka zawiera następujący ar-

tykuł:

"Gdy potoczność czytać będzie historyę
teraźniejszej rewolucyi naszej, zaledwo u-
wierzy do jakiego stopnia z dziczności i barba-
ryństwa doprowadzili lud Hiszpański obmierzli
sprawcy i podlegacze rewolucyi. Naród Hisz-
pański uważany był dotąd jako naród walecz-
ny i wspaniały; pomyślność jego i zwycięz-
stwa zdawały się uświetnić go na zawsze. Z
tem wszystkim cała jego chwała i wziętość
zasmione zostały przez obrzydłe zbrodnie, któ-
rych dopuścił się w teraźniejszej wojnie. —
Nieprzyjaciele naszej oyczyzny nie prześlali
na ściąganiu wielkich klęsk na nią, zapalili
jeszcze wewnętrzną i niszczącą wojnę; usilo-
wali nadąć ley zamiędliwości, iakiej nie
znajdujemy żadnego przykładu w dziejach po-
lownego narodu, a nawet pomiędzy pokole-
niami ludzi dzikich; starali się napoić fanatyz-
mem lud, zepsuć wszelkimi sposobami jego o-
piniją i zaślepić go względem prawdziwego ie-
go interesu; wyrugowali z wszystkich serc u-
czucia ludzkości i moralności religii, którą
wyznają. Wadrygamy się na opowiadanie c-
kucieństw, których zbrojne lotry dopuszcza-
ją się względem nieszczęśliwych żołnierzy i
podróżnych Francuzkich, których napotykaia
pojedynczo i bez broni na gościniech, zabija-
jąc ich niełitościwie w terturowych męczarniach.
Religia, ludzkość i prawa narodów potępiają z
oburzeniem takowy sposób wojowania. Jeżeli
wymawiało zabójstwo nieprzyjaciela, to tylko
na placu bitwy; ale odebrać życie żołnierzo-
wi, oprócz boju, jest największą zbrodnią,
zasługującą na najsurowszą karę. — Gdyby
waleczni nasi wojownicy wieku 15, 16 i 17go,
którzy ściągali na siebie podziwienie świata
przez bohatyrskie swoje sprawy w Ameryce,
we Włoszech, w Niemczech, w Holandyi, Flan-
dryi, a nawet we Francyi, z grobów powstałi,

zarumieniliby się na niegodny sposób wołowania, iakiego w teraźniejszej wojnie używają, iż należą do narodu, którego charakter tak dalece się zepsuł, iż zapomniat o wielkich, rzykladach, które mu zostawili i onemi go oświecili. Lecz jeżeli opowiadanie podobnych zdrożności zadziwia, tedy zadziwia b rdsiey nazywanie ich heroizmem i patriotyamem. I tak gazeta Sewilska pod d. 17 Września wychwala Xawerego de Mena, lieutenanta, który zagrai rzekomyma patriotom, nachodai goścince między Pampeluną i Saragollą, i popełnia wszelkiego rodzaju okrucieństwa i zbrojstwa na Francuzach, których napotyka pojedynczo i obłąkanych. Nadano w tej gazecie nazwisko *Walecznego* temu podtemu i okrutnemu człowiekowi, który nigdy nie miał dostyc odwagi saciagnienia się do wojska lub uaszerzenia nawet na mnieyszy od swey zgrai korpus wojska Francuskiego. Dla zasłużenia na ten tytuł chlabi się ten niegodziwiec, iż własną ręką samorderwał bardzo wiele Francuzow, a między innemi zabił z fuzyi Francuskiego generała dywizyi, idącego powozem. — Oto przykłady niegodziwości monstrów Sewilskich, którzy poświęcił narod własnemu interesiowi, usiłuią go odziczyć, wyzwać z wszelkiej moralności, honoru i religii, ogłaszając iako dzieło patriotyczne i przyjemne Bogu sabojstwo bezbronnego, nieprzyjaciela. Barbarzyńcy! niedaleki jest dzień, w którym ziemia Hiszpańska oswobodzona zostanie od obrzydłej waszey obecności, hypokryzyi i przewrotney nauki. „

Z Monachium d. 7. Listopada.

Z głównej kwatery Inspruka nadeszła wiadomość, iż herzt rokoszanow Hofer poddał się. D. 3 w wieczor wysłał posłańca o nawieszenie oręza i o straż bezpaozeństwa dla

swey osoby. Obojgi od nowion dopoty, dopoki się zbroyai rokoszenie nie rozeydą. D. 4 dano mu tę samą odpowiedź na powtorzoną jego proźbę, z pogroźenim oraz, iż dłuższy jego upor ukraay zostanie spaleniem jego karczmy w Passayer. Gdy d. 5 Jenerał porucznik Wrede czynił z batalionem la Roche, 13tym regimentem liniowym i posł baterią B rghema rozpoznawanie do Schöoberg, nadszedł list od Hofera, w którym on w imieniu swoim i w imieniu podkommendaych swoich rokoszanow przyrzeka poddać się i prosi o przebaczenie. Przednia straż wojsk Królewskich stoi teraz przed Schöoberg, a straszeh idzą aż do Matrai. W tem stanowisku będą aż do dzisizy, dla dania czasu rokoszanom do powrotu do domow. Spodziewamy się, iż jutro przywrocana zostanie komunikacya z przednią strażą Wiechróla Jmci.

Wyasze gminy w cyrkule Telf oświadczyły się jeszcze d. 3 Listopada przed nadayciem wojsk, że w ianem się urzędnikow, iż żałuią popełnionych zdrożności i świętobliwie przyrzekaią powrócić do spokoyności. Proili o łaskę i przebaczenie, które im zapewnione zostało pod warunkiem, żeby wszystkie broni oddali i deputowanych do głównej kwatery posłali. We wsi Zrl, do której pod. czas ostatniej wyprawy wazucione zostały palne rase, wybuchnął w nocy z 3 na 4 pożar, który, ponieważ nie było mieszkańcow obecnych, naglo się rozszerzył, i przez czynność tylko wysłanej do gaszenia kompanii piechoty, ugaszony tak daleko został, iż dowie trzeciej części wsi i kościół uratowany został.

Z Koiry d. 25. Października.

W Gryzonii wiele osob zostało z rozkazu Landmana aresztowanych, i italy się o fiarz przywiązania swego do Austryi.

GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRODĘ DNIA 29. LISTOPADA 1809.

ALEXANDER ROZNIECKI,

Generał Brygady, Inspektor Generalny jazdy Polskiej Xięstwa Warszawskiego; Honorariusz Króla Hiszpańskiego, Urzędnik Legii Honorowej, Kawaler Orderu Korony Żelaznej, Krzyża Wojskowego Polskiego Kommandor.

Do Przewodniczących i Szanownych Obywateli i Urzędników Powiatów Żółkiewskiego i Złoczewskiego.

Pokoju świeżo między Potężnym Napoleonem Cesarzem Francuzów i rólą Włoskim, Protektorem Ligi Renuńskiej, i między Franciszkiem I. Cesarzem Austryackim w dniu 14tym miesiąca Października r. b. w Wiedniu podpisany, zakończył ten wielki spor w wieloletnich politycznych, (nam nieznanomych) jakże mogli niee, bądź w przedsięwziętych zamiarach, bądź po odwołaniu onych, tak potężni Monarchowie, z których

Jednego siła iaka władat tak wielką była, że się pokusił do zacsepli.

Drugiego, potęgę której użył na odparcie, przywiodła do utrzymania rykoszety na pokornym nieprzyjacielu dla siebie, i dla Sojuszców swoich kondycyów. Wśród walki, i po licznych i różnych wypadkach wojen-

nych, na czele przedniej straży wojsk Polskich Xięstwa Warszawskiego, miałem szczęście stanąć wśród krain waszych, językiem rodowitym do was przemówić, a podawszy wam braterskie dłonie, w imieniu Napoleona Wielkiego, pamięć Jego o was, protekcyą wam Jego, i życzliwość obawie.

Mieszkańcy powiatów, które byłem zajął wojskami naszymi, usłuchali głosu Protektora praw narodów; jedni osobami, drudzy ofiarami z miastek, wszyscy i wszystkich klas ludzkie bez wyłączenia, nieograniczoną ufność położyliście w działaniach waszych, gdy was zaręczyłem oprzychylności Wielkiego Napoleona.

Zostali z grona obywateli każdego powiatu, wybrani eni mężowie, którym powierzone zostało urzędowanie. Wybor ten postawił was przesłani obywatele na czele Administracyi powiatu waszego, której wyroki i rozrządzenia zaraz w imieniu Wielkiego Napoleona wydawać zaczęliście. Aż w ten moment powiaty wasze tegoż samego ciała politycznego były częścią, co i powiaty z chodzący Galicyi. Los wojny był za wami, los pokoju odłączył was od tegoż ciała. Wśród zwycięstw zezwolił Wielki Napoleon na rozeym,

a pokłony podpisał i ratyfikował traktat Wiedeński, mocą którego powiaty wasze, wracają pod panowanie Cesarza Austriackiego.

Nie należy mi wchodzić, jakie wiadomości ta sprawa wrażeń na umysłach waszych, lecz wraz z obywatelami Xięstwa Warszawskiego, a wspólnie z wami, potrafię dzielić exultację waszą, was, którzy dawaliście ciągłe dowody żeście los nasz wspólnie dzielić chcieli.

Mam honor uwzględnić was Przechacni i Szanowni Obywatele i Urzędnicy powiatu Żółkiewskiego i Złoczewskiego, że słuchano mi jest od Jaśnie Oświeconego Xcia Jmć Pana towarzyskiego, Ministra Wojny, Naczelnego Wodza wojsk Polskich Xięstwa Warszawskiego, abym powiaty Żółkiewski i Złoczewski uwiadomił, iż wracają pod władzę Cesarza Austriackiego, a to na mocy artykułu XII. traktatu Wiedeńskiego, którego wam urzędownie tu przylącam. Rownież pod literą *) przylącam w wyjątku artykuł X. konwencji wojennej, przepisany artykułem XII. traktatu a dotyczący się ewakuacji królów przez wojsko Cesarza Francuzów, i aliantów jego zajętych, które wrocone są Austrii.

Zechcecie zatem po odebraniu niniejszego pisma, zakończyć działania wasze w imieniu Cesarza Napoleona, dotychczas czynione, a poddać się pod zwierzchność, od Cesarza Austriackiego postanowić się mającą, w krajach pod panowanie tegoż powracających.

Już wojska Polskie Xięstwa Warszawskiego w dniu 20 b. m. ustąpią z powiatów waszych, lecz nie lękajcie się żadnego prześladowania. — Artykuł X tegoż samego traktatu, mocą którego powracacie do Austrii, od obydwóch Cesarzów gwarantowany, powinien was zupełnie spokojnymi i usnami uczynić. Artykuł ten jasno wam Przechacni Obywatele, jako i całemu światu dwie wielkie prawdy wyjawia.

1.) Że kłólkowiek głosu Wielkiego Napoleona usłucha, i swą usność w Nim położy, ten zawsze i wszędzie potężnego ramienia Jego wsparcia dozna. Nie masz takiej doli, a którejby wielka moc Jego niepotrafiła wydzwignąć tego, lub zabezpieczyć los, co się osobie i systematowi Jego poświęcił.

2.) Że Cesarz Franciszek jako równie wielkomyślny i dobry Monarcha, Miłośnik szczerstwa swych poddanych i spokojności onych, jest tylko zdolny pragnąć na takowe, i podpisać tak pełną swobodę przebaczenie. Czyn ten jest prawdziwym w oczach świata dowodem, że prześladowanie i tyranja, jeżeli jeszcze w tym wieku eksystują w Europie, to ich chyba na wschodzie, i na granicy Austrii szukaćby potrzeba.

Wzwyż wspomniony artykuł pokoju obawia wam czucia Monarchy waszego, ostateczną wolę i wyrok Jego, Cesarzem Jego słowem i urzędyście w obliczu świata zaręczony.

Spokojność, jakiej doznawali officjaliści Austriacy w śród tak nagłych i burzliwych odmian, w krajach przez wojsko Polakie zajmowanych, a potem urzędowaniu waszemu poleconych, rośnie wam, Przechacni i Szanowni Obywatele prawem odwetu wszelkiej z ich strony łagodności w obchodzeniu się z wami. Wszędzie gdzie był przybył, większą część officyalistów pełnych usności, w sprawiedliwości, ludzkości i delikatności naszej zastałem. — Mając moc stanowienia i odmiany, pamiętam, z jakim czuciem większej części officyalistom oddawaliście sprawiedliwość zastaną: jak nawet staraliście się wielu z nich utrzymać na urzędach, i pod tychże zostać urzędowaniem, jak byliście gotowi bronić takowych od wszelkiego prześladowania. Jeżeli niektórzy officjaliści, co ulegając głosowi sumienia porzucili swe miejsca byli,

chcąby się ci sami wrócić mieli, poprawia się nieochybnie, będą bowiem mieli na pamięci świeże wypadki, a doświadczenie ich nauczyło, że nie masz nic szkodliwszego dla rządu, jak gdy urzędnicy przez swe urzędowanie odwracają serca obywateli od niego.

Przeżeni i Szanowni Obywatele! Dopelniamy zleceń nadanych mi od zwierzchności, ze smutkiem przychodzi mi oznajmować wam zerwanie związków, jakieśmy z wami mieli aż do tego czasu; widzieliście, że współbracia wasi nie oszczędzali krwi własnej, aby tylko mogli odzyskać was ojczyznę! Nikt was ani nas, o wypadki jakie nastąpiły obwiniać nie może. — Nie narzuliśmy granic cudzych, póki wprzód nie naruszono naszych.

Zostawialiście wiernemi waszej zwierzchności, póki was bronie mogła, i póki nie przynieśliśmy do was prawa wojny. Wszystkie wasze postępowania, nie miały za cel, aby szkodzić rządowi Austriackiemu, lecz abyście powrócić mogli na łono spółnicy ojczyzny.

Takie owszem uczucia powinny was uczynić szacowniejszymi jeszcze w oczach waszego rządu, potrafi on cenić charakter niezlomny Ludu, który mu nigdy w niczem nie s-

chybił, a od dawna miał prawo do tego wdzięczności. Zegnau was z winną uprzejmością, i razem życzę, abyście byli szczęśliwymi iako nasi sąsiedzi, gdy los niebędący tak rozrządził, iż bydz nie mogliście zaszemi współobywatelami. — W Krakowie d. 24 Listopada 1809 roku.

Rozniecki.

Pułk szofy jazdy (pułkownikostwa W. Trzecińskiego) będzie w Łomżyńskim, a sztab w Ostrołęce.

O pułku piechoty imienia Zamoyaskich wyraża gazeta Warszawska: "W przeszłą sobotę przyciągnął tu prześlizny pułk piechoty imienia Zamoyaskich, a pułkownikostwa W. Hornowskiego, sławnego dowodztwem w twierdzy Pragskiej przez czas pobytu wojska Austriackiego w Warszawie. Wczoraj z rana wyciągnął stąd jeden batalion tegoż pułku na załogę w twierdzy Serocka."

CENNA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 27 i 28 Listopa. 1809.

Korze Pszenicy	-	-	zł. pol.	64	do	72
— Zyta	-	-	-	50	—	54
— Jęczmień	-	-	-	38	—	46
— Owsa	-	-	-	33	—	34
— Grocha	-	-	-	40	—	44
— Kalfyziagłancy	-	-	-	72	—	84

Opisanie. Orka czyli Aarona Abrakomowicza żyda przesztanta kryminalnego, który dnia 11 Października 1809 z roboty publicznej w Lublinie zbiegł.

Tenże jest z Polifia kordonu Rosyjskiego rodem, lat 29 małej religii żydowskiej, wzrostu małego, krepy, twarzy ospowatej śladu, nosa średniego, oczu siwych, włosów czarnych, brzoś i brody małej na końcu żółtej, mowa z ruka po Polsku, miał na sobie koszulę, spodnie płocienne, kurtkę przesztacką płocienną, botów parę na nogach, i szaydany na obóh nogach szapkę czarną żydowską, wziął z sobą kłamrę żelazną do umocowania kłosów przy rznięciu drzew. Rzeczonego szlakowac, posrzeszonego przytrzymać, i o tym do tutejszej Dyrekcji Policji, lub sądu kryminalnego Lubelskiego, lub do najbliższej Jurzydykcji doniesienie uczynić należy. W Krakowie d. 12 Listopada 1809.

Opisanie. Uszera Abrahamowicza żyda lekradzień obwinionego zbiega. Tenże jest z Czemiennik powiatu Lubelskiego rodem, lat około 35 małej religii żydowskiej wzrostu średniego, włosów na brodzie i głowie żółtawych, oczu czarnych, twarzy okragłej, miał na sobie ubior zwyczajny żydowski. Rzeczonego szlakowac, posrzeszonego przytrzymać, i o tym do tutejszej Dyrekcji Policji, lub do sądu kryminalnego Lubelskiego, lub najbliższej Jurzydykcji doniesienie uczynić należy. W Krakowie d. 12 Listopada 1809.

Słuchajcie mieszkańcy na wsi lat 36 młocy, życzyłby sobie 'od nadchożącego S. Janu administrować, gdzie kommissi dobr i takich, znając przytym dokładnie rachunki gospodarstwo czyli Ekonomiczne, do czego (gdy potrzeba będzie) aż ży stosowne obywatelskie należy, a na koniec i truć. Potrzebujący zatem takowej osoby, raczy zgłosić się tożdo Kantora. Gazety Krak. z wyrażeniem obszerności dobr i obowiązków, a za to wyznaczonemu funduszu, z kąd odbierają odpowiedź podług swojej w li. Tenże Petend nt zapewni i stawie się osobiście tam, gdzie będzie rekwirowany, aby tylko względem traktu, dokładną mógł mieć informację.

Urząd Administracyjny Cyrkulu Krakowskiego stosownie do rozporządzenia Wysokiego Rządu Centralnego pod d. 11 Września r. b. Nr. 1800 wydanego, podaje do publicznej wiadomości, iż dla ulgi nielakiej, włościanie przewożem furazów, zboża i innego gatunku i odstawieniem rzeczy wojskowych lub skarbowych zatru nieni, jeżeli udowodnią to przy pomocy świadectwem, uwolainiem są od opłaty myta publicznego i prywatnego, od opłaty przewozów mostowego i spaśnego. Wszyscy więc mieszkańcy i fficy są tak rozumieć iako i prywatni uwiadomiałą się, iż dąd nie wolno im iest od zwyczaj pomienionego publiczną posługę ciętych włascian wyciągać myta na rogatkach przy drogach ścieżonych ustanowionego, ani inaych tak skarbowi iako i prywatnym służących opłat od przewozów na rzekach, mostowego i spaśnego. Dán w Krakowie d. 6 Listopada 1809 roku.

Henryk Xiążę Lubomirski, Prezes.

Felix Grodzicki, Sek. Jen.

Znalezione zofiaty na iednem z przedmieść Krakowa czternaste klockow i złożone w urzędzie Policyi Dyrekeyi; ktoby więc rozumiał mieć do nich prawo, raczy się tu do urzędu zgłosić.

Z Dyrekeyi Policyi w Krakowie d. 14 Listopada 1809.

A. Czapski.

Woyciecha Gospodarzyka inaszej Jabłńskiego nazywającego się orozną kradzież o skarżonego z aresztu sądu karzącego Lubelskiego zbiegłego. Tenże iest rodem z Lublina, iest 31 mający, religii katolickiej, żonaty rolnik, wzrostu miernego, twarzy śniadej, nos szerokiego, oczow niebieskich, włosów blond, rudzo zarasta; nosił się czasem po mieysku, czasem po wieysku. — Rzeczonego szlakować, postrzeżonego przytrzymać, a o tym do tutejszey Dyrekeyi Policyi, lub do sądu kryminalnego Lubelskiego, lub do naybliższej Juryzdykcyi donieść nie uczynić należy. W Krakowie d. 12 Listopada 1809.

Z domu pod Nr. 135 na Piasku przez przystawienie drabiny do okna z dnia 10 na 11 tego miesiąca i r. b, właścicielowi wykradziono rzeczy następujące: koszul białogłozakich 13, koszul męzkich 8, poszewek białych dużych 6, poszwa biała 1, bet sycowy 1, prześcieradła dużych 2, chustek białych 7, poszewek dziecionych 4, spodnie dymki Angielskiej 2, spodnie płocienne 1, kawatnik dymki Angielskiej biały 1, kamizelka pikowa biała 1, spodnie płocienne w paski 1, Ktoby rzeczy takowe i złodzieja poszlakował, raczy one przytrzymać i urzędowi Policyi tutejszemu donieść.

Z Dyrekeyi Policyi Krakowskiej d. 14 Listopada 1809.

Kommissya do przyjmowania dobrowolnych ofiar, od stanow miasta Krakowa wyznaczona. — Osadzona za powinność uwiadomić Publiczność, że lista ofiary składających iut została ukończoną. Xiega iednak ofiar iest i będzie otwartą w tej ufności, że dobroczynny pokoy i potrzeba zfilenia skarbu przynajmniej nieznanym iaszczu Xiegdze try do ofiar zachęci. Dán w Krakowie d. 18 Listopada 1809.

Bienkiewicz, Kommissarz.

Człowiek umiejący po Francusku i po Niemiecku i mający dobre zaświadczenia, życzyłby sobie kondycyi do daieci, lub na kamerdynera. Zostaie na Szpitalney ulicy pod Nrem 569 u Pana Petrasa na 2gim piętrze.

Człowiek mający 42 lat, żonaty, ale bezdzietni, posiadający języki Francuski, Łaciński, Niemiecki, Polski i Włoski, i piszący niemi, umiejący dobrze geometryą, rysunek i posiadający naukę o illicz. tyczy sobie byda umieszczonym uiskiego dworu iako sekretarz, leśniczy lub do edukacyi dzieci. Ktoby takiego człowieka potrzebował, raczy się poezą do Olkusa zgłosić do J. Pana Dushet.